

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1978

Warszawa, dnia 2 października 1978 r.

Nr 10

SPIS TREŚCI

Dział A

- Poz. 31 — wytyczne Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 13 lipca 1978 r. w sprawie regulaminu samorządu robotniczego 74
- „ 32 — wytyczne Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 13 lipca 1978 r. w sprawie organizacji, zakresu i zasad działania związkowej kontroli społecznej 79

Dział B

- Poz. 33 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1978 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie uprawnień przysługujących osobom odbywającym służbę w formacjach samoobrony oraz członkom ich rodzin 82
- „ 34 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1978 r. w sprawie opłat za zbiorowe odbiorcze anteny radiofoniczne i telewizyjne 82
- „ 35 — uchwała Nr 81 Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1978 r. w sprawie zasad wynagradzania za udział w posiedzeniach kolegiów i komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń 83

DZIAŁ A

31.

WYTYCZNE CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 13 lipca 1978 r.

w sprawie regulaminu samorządu robotniczego

Centralna Rada Związków Zawodowych działając w oparciu o wytyczne Biura Politycznego KC PZPR z maja 1978 r. i przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1958 r. o samorządzie robotniczym stanowi co następuje:

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Załogi przedsiębiorstw państwowych uczestniczą w zarządzaniu przedsiębiorstwami stosownie do zasad określonych w artykule 13 Konstytucji PRL oraz ustawy o samorządzie robotniczym. Udział w zarządzaniu jest trwałym wyrazem demokracji, służy utrwalaniu socjalistycznego systemu społeczno-ekonomicznego, sprzyja zaangażowaniu załóg w ustalaniu i realizacji zadań społeczno-gospodarczych oraz umacnia ich współodpowiedzialność za społeczno-gospodarcze rezultaty działalności przedsiębiorstw.

2. Załogi realizują konstytucyjne prawo udziału w zarządzaniu przedsiębiorstwami za pośrednictwem organów samorządu robotniczego oraz bezpośrednio na naradach wytwórczych lub zebraniach załóg.

3. Samorząd robotniczy działa na podstawie regulaminu, który uchwała konferencja samorządu robotniczego.

4. Organy samorządu robotniczego są odpowiedzialne przed załogą i składają co najmniej dwa razy w roku sprawozdanie ze swej działalności na naradach wytwórczych lub zebraniach załóg.

II. ZADANIA SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO

1. Zadaniem samorządu robotniczego jest:

1) współdziałanie w sprawnym funkcjonowaniu oraz rozwoju przedsiębiorstwa w interesie ogólnospołecznym i w interesie załogi;

2) rozwój inicjatyw i aktywności społeczno-produkcyjnej załogi w celu lepszego wykorzystania istniejącego potencjału wytwórczego i zasobów pracy, poprawy organizacji pracy, jej wydajności i dyscypliny, wyzwolenia rezerw zapewniających realizację zadań i celów społeczno-gospodarczych przedsiębiorstwa oraz wyższą efektywność gospodarowania;

3) oddziaływanie na systematyczną poprawę warunków pracy i socjalno-bytowych załóg;

4) kształtowanie socjalistycznych zasad i norm współżycia w kolektywach pracowniczych i socjalistycznej świadomości a zwłaszcza przestrzegania zasady jedności i współzależności praw i obowiązków pracowniczych.

2. Samorząd robotniczy realizuje swoje zadania przez:

1) stanowanie w sprawach należących do jego właściwości;

2) uczestnictwo w podejmowaniu decyzji i ustalaniu węzłowych kierunków rozwoju przedsiębiorstwa, jego głównych zadań społeczno-gospodarczych oraz środków umożliwiających ich wykonanie;

3) sprawowanie nadzoru i społecznej kontroli nad całokształtem działalności przedsiębiorstwa;

4) wypowiedzanie opinii, zgłaszanie wniosków, ustosunkowywanie się do projektów ważnych dla przedsiębiorstw decyzji i zamierzeń w zakresie spraw związanych z działalnością społeczno-gospodarczą;

5) inspirowanie i inicjowanie aktywności społecznej i zawodowej załóg sprzyjającej wzrostowi efektywności pracy przedsiębiorstwa.

III. KONFERENCJA SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO

1. Konferencja samorządu robotniczego jest naczelnym organem samorządu robotniczego i decyduje we wszystkich sprawach objętych jej właściwością.

2. Konferencje samorządu robotniczego działają:

1) w przedsiębiorstwach jednozakładowych;

2) w przedsiębiorstwach wielozakładowych i kombinatach;

3) w zakładach przedsiębiorstw wielozakładowych i kombinatów.

3. W wydziałach dużych przedsiębiorstw oraz oddziałach mogą działać wydziałowe (oddziałowe) konferencje samorządu robotniczego, jeżeli wielkość i charakter tych wydziałów (oddziałów) lub inne ważne przyczyny to uzasadniają. Decyzje w tych sprawach podejmuje konferencja samorządu robotniczego przedsiębiorstwa.

4. Konferencje samorządu robotniczego w przedsiębiorstwie jednozakładowym i zakładzie przedsiębiorstwa wielozakładowego lub kombinatu tworzą:

1) członkowie komitetu zakładowego (egzekutywy POP) Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej;

2) członkowie rady zakładowej;

3) członkowie zarządu zakładowego (koła) Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej;

4) wybrani przez załogę robotnicy — przedstawiciele wydziałów działalności podstawowej;

5) przedstawiciele stowarzyszeń naukowo-technicznych NOT w liczbie do 9 osób oraz przedstawiciele organizacji PTE w liczbie do 5 osób.

5. Robotnicy — przedstawiciele wydziałów działalności podstawowej, wybierani są do konferencji samorządu robotniczego przez załogę na naradach

wytwórczych na okres 1 roku i powinni stanowić co najmniej 1/3 składu konferencji.

Zarząd główny związku zawodowego w porozumieniu z odpowiednią terenowo wojewódzką radą związków zawodowych może wyrazić zgodę na odstąpienie od tej zasady w zależności od struktury zatrudnienia i charakteru zakładu pracy.

6. Wydziałowe (oddziałowe) konferencje samorządu robotniczego tworzą:

- 1) członkowie egzekutywy POP (OOP) PZPR;
- 2) członkowie rady zakładowej (oddziałowej);
- 3) członkowie zarządu koła Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej;
- 4) robotnicy — członkowie konferencji samorządu robotniczego w przedsiębiorstwie jednozakładowym lub zakładzie przedsiębiorstwa wielozakładowego (kombinatu).

7. W przedsiębiorstwach wielozakładowych i kombinatach obejmujących zakłady i przedsiębiorstwa, w których działają konferencje samorządu robotniczego powołuje się konferencje samorządu robotniczego składające się z przedstawicieli KSR zgrupowanych jednostek organizacyjnych. Liczbę tych przedstawicieli określa zarząd główny związku zawodowego w porozumieniu z odpowiednią terenowo wojewódzką radą związków zawodowych.

W skład tych konferencji wchodzi ponadto:

- 1) I sekretarz komitetu międzyzakładowego (fabrycznego) PZPR lub I sekretarz KZ PZPR zakładu wiodącego;
- 2) przewodniczący i sekretarz związkowej rady przedsiębiorstwa (kombinatu);
- 3) przewodniczący zarządu międzyzakładowego (fabrycznego) ZSMP lub zarządu zakładowego ZSMP zakładu wiodącego;
- 4) przewodniczący komitetu zakładowego NOT lub międzyzakładowego koła SNT.

8. Konferencje samorządu robotniczego w przedsiębiorstwach jednozakładowych oraz zakładach przedsiębiorstw wielozakładowych i kombinatów:

- 1) uchwalają plany techniczno-ekonomiczne odpowiadające celom i zadaniom Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego;
- 2) zatwierdzają programy przedsięwzięć organizacyjno-technicznych zapewniających wykonanie planów;
- 3) uchwalają plany poprawy bezpieczeństwa, higieny i warunków pracy;
- 4) zatwierdzają plany poprawy warunków socjalno-bytowych załóg;
- 5) zatwierdzają programy działalności ideowo-wychowawczej;
- 6) zatwierdzają strukturę organizacyjną jednostki gospodarczej;
- 7) ustalają kierunki zwiększenia efektywności gospodarowania przez doskonalenie organizacji i normowania pracy, konstrukcji i technologii, obniżenie kosztów wytwarzania oraz racjonalne wykorzystanie środków produkcji i czasu pracy;

8) ustalają przedsięwzięcia związane z poprawą poziomu technicznego i jakości produkowanych wyrobów oraz świadczonych usług;

9) wytyczają kierunki i formy rozwoju inicjatyw społeczno-produkcyjnych załogi, a w szczególności socjalistycznego współzawodnictwa pracy i racjonalizacji pracowniczej;

10) uchwalają zakładowe regulaminy pracy oraz zasady wypłat z zakładowego funduszu nagród;

11) ustalają kierunki wykorzystania środków zakładowego funduszu socjalnego i zakładowego funduszu mieszkaniowego;

12) uchwalają wytyczne w sprawie stosowania układów zbiorowych pracy oraz innych przepisów dotyczących płac i świadczeń wynikających z tych przepisów;

13) uchwalają regulaminy przyznawania wyróżnień i odznaczeń zakładowych;

14) wybierają prezydium samorządu robotniczego w tym przewodniczącego i sekretarza;

15) ustalają wytyczne dla działalności wydziałowych (oddziałowych) konferencji samorządu robotniczego.

9. Konferencje samorządu robotniczego w przedsiębiorstwach wielozakładowych i kombinatach:

- 1) uchwalają plany techniczno-ekonomiczne tych jednostek, odpowiadające celom i zadaniom NPSG;
- 2) zatwierdzają programy przedsięwzięć organizacyjno-technicznych zapewniające wykonanie planów;
- 3) ustalają kierunki poprawy poziomu technicznego i jakości produkowanych wyrobów;
- 4) ustalają plany poprawy warunków socjalno-bytowych załóg i określają kierunki wykorzystania zakładowych funduszy socjalnych i mieszkaniowych;
- 5) wytyczają kierunki zwiększenia efektywności gospodarowania;
- 6) zatwierdzają strukturę organizacyjną przedsiębiorstwa wielozakładowego lub kombinatu;
- 7) uchwalają wytyczne dotyczące stosowania układów zbiorowych pracy oraz innych przepisów dotyczących płac i świadczeń wynikających z tych przepisów;
- 8) ustalają kierunki dla działalności zakładowych konferencji samorządu robotniczego;
- 9) wybierają prezydium samorządu robotniczego w tym przewodniczącego i sekretarza.

10. Wydziałowe (oddziałowe) konferencje samorządu robotniczego wyrażają opinie i zgłaszają wnioski oraz podejmują inicjatywy we wszystkich sprawach związanych z działalnością i funkcjonowaniem wydziału (oddziału), zakładu oraz przedsiębiorstwa, a w szczególności dotyczących:

- 1) programowania i planowania działalności społeczno-produkcyjnej;
- 2) poprawy jakości i wydajności pracy oraz organizacji i wykorzystania czasu pracy;
- 3) oszczędnego gospodarowania surowcami, materiałami i innymi środkami produkcji;

4) racjonalizacji zatrudnienia, a w szczególności optymalnego wykorzystania kwalifikowanych kadr;

5) stanu bezpieczeństwa i ochrony pracy załóg;

6) kierunków przedsięwzięć zapewniających właściwą realizację uchwał i inicjatyw organów samorządu robotniczego przedsiębiorstwa.

11. Wydziałowe (oddziałowe) konferencje samorządu robotniczego w działalności swojej są związane uchwałami i wytycznymi konferencji samorządu robotniczego przedsiębiorstwa.

12. Konferencje samorządu robotniczego sprawują społeczną kontrolę działalności społeczno-gospodarczej a w szczególności:

1) rozpatrują sprawozdania składane przez dyrektora (kierownika) jednostki gospodarczej oraz wyrażają opinie dotyczące tych sprawozdań;

2) kontrolują wykonanie uchwał konferencji oraz sposób realizacji wniosków pracowniczych dotyczących wyników i warunków pracy;

3) ustalają zasadnicze kierunki i formy społecznej kontroli nad działalnością jednostki gospodarczej.

13. Konferencje samorządu robotniczego wypowiadają opinie i zgłaszają wnioski w sprawach skierowanych do konsultacji z załogami zakładów pracy.

14. Przedmiotem szczególnej troski i stałym tematem KSR wszystkich szczebli powinny być warunki pracy i sprawy socjalne załogi.

15. Konferencje samorządu robotniczego w przedsiębiorstwach wielozakładowych i kombinatach obradują co najmniej dwa razy do roku, a w przedsiębiorstwach jednozakładowych, w zakładach i wydziałach (oddziałach) co najmniej cztery razy w roku.

16. W obradach konferencji samorządu robotniczego uczestniczy dyrektor (kierownik) jednostki gospodarczej, a także przedstawiciele nadrzędnych instancji partyjnych i związkowych oraz jednostek gospodarczych. Do udziału w obradach prezydium samorządu robotniczego może zaprosić: pracowników danej jednostki gospodarczej, przedstawicieli organów administracji terenowej, banków i jednostek współpracujących.

17. Całością prac związanych z przygotowaniem konferencji samorządu robotniczego kieruje prezydium samorządu robotniczego. Prezydium co najmniej na 7 dni przed datą konferencji podaje do wiadomości załogi termin i porządek obrad oraz zapewnia dostarczenie uczestnikom konferencji niezbędnych dokumentów.

18. Konferencja samorządu robotniczego wybiera, na wniosek prezydium samorządu robotniczego, przewodniczącego sesji.

19. Sprawozdanie z działalności gospodarczej oraz realizacji wniosków załogi i uchwał organów samorządu robotniczego składa na konferencji samorządu robotniczego dyrektor (kierownik) jednostki.

20. Na każdej konferencji, prezydium samorządu robotniczego składa sprawozdanie z wykonania uchwał podjętych na poprzednich sesjach.

21. Konferencja samorządu robotniczego podejmuje uchwały zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, przy czym dla prawomocności obrad niezbędny jest udział co najmniej połowy jej członków.

22. Obrady konferencji samorządu robotniczego powinny być protokołowane. Dokumentacje z działalności samorządu robotniczego przechowuje rada zakładowa.

23. W realizacji uchwał konferencji samorządu robotniczego uczestniczą wszystkie organizacje wchodzące w jej skład. Należy zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu zapoznawania załogi z postanowieniami konferencji i przebiegiem ich realizacji.

IV. PREZYDIUM SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO

1. Organem samorządu robotniczego jest prezydium samorządu robotniczego wybierane ze składu konferencji samorządu robotniczego. Prezydium samorządu robotniczego pełni swoje zadania w okresie między sesjami KSR.

2. Prezydium samorządu robotniczego w przedsiębiorstwach jednozakładowych, w zakładach i wydziałach (oddziałach) powinny tworzyć:

1) I sekretarz komitetu zakładowego (egzekutywy POP, OOP) PZPR;

2) przewodniczący rady zakładowej (rady oddziałowej);

3) przewodniczący zarządu zakładowego (koła) ZSMP;

4) sekretarz prezydium samorządu robotniczego;

5) przewodniczący komitetu zakładowego NOT lub międzyzakładowego koła SNT;

6) 3 do 7 robotników — członków konferencji samorządu robotniczego wybranych przez tę konferencję;

Skład prezydium samorządu robotniczego powinien wynosić od 7 do 11 osób.

3. Funkcje przewodniczącego prezydium samorządu robotniczego należy powierzyć I sekretarzowi KZ (egzekutywy POP, OOP), PZPR, natomiast funkcję sekretarza — wiceprzewodniczącemu lub sekretarzowi rady zakładowej (oddziałowej).

4. W przedsiębiorstwach wielozakładowych i kombinatach skład prezydium samorządu robotniczego powinni tworzyć:

1) I sekretarz międzyzakładowego (fabrycznego) komitetu PZPR lub I sekretarz KZ PZPR zakładu wiodącego;

2) przewodniczący związkowej rady przedsiębiorstwa (kombinatu);

3) przewodniczący zarządu międzyzakładowego (fabrycznego) ZSMP lub zarządu zakładowego ZSMP zakładu wiodącego;

4) sekretarz prezydium samorządu robotniczego;

5) przewodniczący komitetu zakładowego NOT lub międzyzakładowego koła SNT;

6) przedstawiciele prezydiów samorządu robotniczego zgrupowanych jednostek.

Liczbę członków prezydium samorządu robotniczego ustala zarząd główny związku zawodowego w porozumieniu z odpowiednio terenowo wojewódzką radą związków zawodowych.

Funkcję przewodniczącego prezydium należy powierzyć I sekretarzowi międzyzakładowego (fabrycznego) komitetu PZPR (lub I sekretarzowi KZ PZPR zakładu wiodącego), a funkcje sekretarza — sekretarzowi związkowej rady przedsiębiorstwa (kombinatu).

5. Do zadań prezydium samorządu robotniczego w szczególności należy:

- 1) opracowanie projektów planu pracy organów samorządu robotniczego;
- 2) ustalenie terminu i projektu porządku obrad konferencji samorządu robotniczego;
- 3) zapewnienie właściwego przygotowania materiałów na konferencję;
- 4) przygotowanie dla załogi sprawozdania z realizacji uchwał konferencji;
- 5) sprawowanie nadzoru i kontroli nad wykonaniem przez kierownictwo jednostki gospodarczej uchwał organów samorządu robotniczego;
- 6) analizowanie wniosków zgłaszanych przez załogę na naradach wytwórczych i zebraniach załóg, wysłuchiwanie sprawozdań kierownictwa jednostki gospodarczej z ich wykonania;
- 7) organizowanie i mobilizowanie załogi do wykonania uchwał konferencji;
- 8) sprawowanie kontroli nad działalnością gospodarczą i finansową jednostki gospodarczej;
- 9) opiniowanie w sprawach powoływania i odwoływania dyrektora (kierownika) przedsiębiorstwa,
- 10) kontrola umów o pracę zlecone;
- 11) kontrola funduszu płac, list płac oraz wypłacanych w przedsiębiorstwie nagród i premii;
- 12) analiza dyscypliny i wykorzystania czasu pracy;
- 13) zatwierdzenie składów kolegiów redakcyjnych i programów działania gazet i radiowęzłów zakładowych.

6. Prezydium samorządu robotniczego odbywa swoje posiedzenia co najmniej dwa razy w kwartale.

V. NARADY WYTWÓRCZE

1. Powszechną i bezpośrednią formą udziału załogi w zarządzaniu są narady wytwórcze (zebrania załogi). Stanowią one integralną część składową samorządu robotniczego. Szczegółowe zasady organizowania narad wytwórczych określają wytyczne CRZZ z 1976 r. w sprawie kierunków dalszego doskonalenia narad wytwórczych.

2. Narady wytwórcze (zebrania załóg) organizują rady zakładowe (oddziałowe) w porozumieniu z prezydium samorządu robotniczego we współpracy z kierownictwem zakładu (wydziału, oddziału).

3. Na naradach wytwórczych załoga:

- 1) rozpatruje założenia planu techniczno-ekonomicznego i sposobu jego realizacji;

- 2) rozpatruje i ocenia działalność na rzecz podnoszenia efektywności gospodarowania, ujawniania rezerw, utrwalania zasad dobrej roboty, powszechnego przestrzegania ładu, porządku i dyscypliny społecznej;

- 3) rozpatruje wydziałowe plany poprawy warunków pracy i warunków socjalno-bytowych;

- 4) rozpatruje sprawozdania z realizacji wniosków pracowniczych oraz z działalności organów samorządu robotniczego;

- 5) rozpatruje kierunki i formy rozwoju inicjatyw społeczno-produkcyjnych załogi, a także socjalistycznego współzawodnictwa pracy oraz wynalazczości i racjonalizacji pracowniczej;

- 6) ocenia postawy i wkład poszczególnych pracowników i kolektywów pracowniczych w realizację zadań społeczno-gospodarczych oraz kształtowanie socjalistycznych stosunków międzyludzkich, typuje przodowników pracy i ludzi dobrej roboty do wyróżnień tytułami honorowymi i odznaczeniami;

- 7) zgłasza dyrektorowi (kierownikowi) jednostki gospodarczej oraz nadrzędnym jednostkom organizacyjnym opinie i wnioski służące polepszeniu wyników i warunków pracy przedsiębiorstwa (zakładu);

- 8) wybiera swoich przedstawicieli do konferencji samorządu robotniczego.

4. Narady wytwórcze odbywają się co najmniej raz w kwartale.

VI. KOMISJE (ZESPOŁY) PROBLEMOWE

1. Komisje (zespoły) problemowe powołuje konferencja samorządu robotniczego, która jednocześnie wyznacza ich skład osobowy, określa zadania, formy pracy i okres działania.

2. W skład komisji powołuje się członków konferencji samorządu robotniczego, innych wyróżniających się pracowników oraz zatrudnionych w przedsiębiorstwie specjalistów.

3. Komisje (zespoły) problemowe działają pod nadzorem prezydium samorządu robotniczego.

VII. KONFERENCJE PRZEDSTAWICIELI SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO W ZJEDNOCZENIACH I JEDNOSTKACH RÓWNOZĘDNYCH

1. W zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) organizuje się konferencje przedstawicieli samorządu robotniczego. Uczestniczą w nich:

- 1) przedstawiciele zgrupowanych w branży przedsiębiorstw, delegowani przez KSR, których liczbę określa zarząd główny związku zawodowego w porozumieniu z dyrektorem zjednoczenia;

- 2) I sekretarz POP oraz przewodniczący rady zakładowej zjednoczenia;

- 3) przedstawiciel zarządu głównego związku zawodowego;

- 4) przedstawiciel zarządu głównego branżowego SNT-NOT

W konferencji bierze udział dyrektor zjednoczenia (jednostki równorzędnej).

Do udziału w konferencji zaprasza się przedstawicieli KW PZPR i WRZZ z terenu, na którym działa centrala zjednoczenia.

2. Przewodniczącego konferencji przedstawiciele samorządu robotniczego na wniosek zarządu głównego związku zawodowego wybiera konferencja. Funkcje przewodniczącego konferencji należy powierzać przewodniczącemu prezydium samorządu robotniczego jednego z przedsiębiorstw zgrupowanych w branży.

3. Konferencja przedstawiciele samorządu robotniczego wyraża opinie i stanowisko w sprawach:

- 1) planu społeczno-gospodarczego zjednoczenia;
- 2) programu rozwoju branży;
- 3) wspólnych przedsięwzięć socjalnych i ochrony zdrowia;

4) innych ważniejszych decyzji dotyczących załóg przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu.

4. Konferencja ustosunkowuje się do przedkładanych przez dyrektora zjednoczenia informacji o:

- 1) zadaniach branży i realizacji planu społeczno-gospodarczego;
- 2) perspektywach rozwoju i wspólnych przedsięwzięciach jednostek zgrupowanych w zjednoczeniu;
- 3) realizacji wniosków KSR i konferencji przedstawiciele samorządu robotniczego;

5. Konferencje przedstawiciele samorządu robotniczego zwołuje co najmniej raz w roku zarząd główny związku zawodowego w porozumieniu z dyrektorem zjednoczenia.

VIII. ZADANIA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1. Związki zawodowe odpowiadają za prawidłowe funkcjonowanie samorządu robotniczego.

2. Centralna Rada Związków Zawodowych, zarzą-

dy główne związków zawodowych oraz wojewódzkie rady związków zawodowych:

1) zapewniają warunki organizacyjne dla sprawnego funkcjonowania organów samorządu robotniczego oraz ich ścisłego współdziałania z załogami;

2) zapewniają nadzór społeczny nad tworzeniem przez przedsiębiorstwa i ich nadrzędne jednostki organizacyjne warunków dla prawidłowego funkcjonowania samorządu robotniczego oraz udziału załóg w zarządzaniu zakładami pracy.

3. Wybory robotników — przedstawiciele wydziałów działalności podstawowej przedsiębiorstw do konferencji samorządu robotniczego organizują instancje związków zawodowych a szczegółowe zasady ich prowadzenia określa instrukcja Centralnej Rady Związków Zawodowych, która stanowi załącznik do wytycznych.

4. Przedstawiciele wojewódzkich rad związków zawodowych biorą udział w pracach zespołów d/s samorządu robotniczego działających przy komitetach wojewódzkich PZPR.

5. Zarządy główne i wojewódzkie rady związków zawodowych odpowiedzialne są za funkcjonowanie instytucji odwoławczych dla rozpatrywania rozbieżności stanowisk organów samorządu robotniczego i administracji gospodarczej. Przedstawiciele instancji związkowych biorą udział w komisjach rozjemczych działających przy Ministrach i Wojewodach.

IX. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. W sprawach uregulowanych niniejszymi wytycznymi tracą moc wydane przez Centralną Radę Związków Zawodowych akty dotyczące działalności organów samorządu robotniczego.

2. Wytyczne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Załącznik do WYTYCZNYCH Centralnej Rady Związków Zawodowych z lipca 1978 r. w sprawie regulaminu samorządu robotniczego.

INSTRUKCJA PREZYDIUM CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 13.07.1978 roku

w sprawie wyborów w zakładach robotników-przedstawiciele wydziałów działalności podstawowej do konferencji samorządu robotniczego

Zgodnie z Wytycznymi CRZZ z 13 lipca 1978 r. w sprawie regulaminu samorządu robotniczego (część VIII pkt. 3), postanawia się co następuje:

1. Wyboru robotników-przedstawiciele wydziałów działalności podstawowej do konferencji samorządu robotniczego dokonuje się na naradach wytwórczych w głosowaniu tajnym.

2. Narada wytwórcza może dokonać wyboru swoich przedstawiciele do konferencji samorządu robotniczego o ile w głosowaniu uczestniczy nie mniej niż 50% załogi wydziału.

3. Liczbę wybieranych robotników-przedstawiciele poszczególnych wydziałów działalności podstawowej do konferencji samorządu robotniczego określa prezydium samorządu robotniczego stosownie do Wy-

tycznych CRZZ z 13.07.1978 r. w sprawie regulaminu samorządu robotniczego (część III pkt. 5).

4. Kandydatów na przedstawiciele wydziału do konferencji samorządu robotniczego zgłaszają bezpośrednio uczestnicy narady wytwórczej, lub w dużych wydziałach za pośrednictwem wybranej przez siebie w głosowaniu jawnym komisji wyborczej, w liczbie ustalonej przez prezydium samorządu robotniczego. Uczestnicy narady mają prawo zgłosić dodatkowo do 15% liczby kandydatów w stosunku do liczby ustalonej, jednak w każdym przypadku nie mniej niż jednego kandydata. Ponadto uczestnicy narady mogą zgłosić dalsze kandydatury, ze wskazaniem jednak na czyje miejsce spośród dotychczas zgłoszonych kandydatów. Uczestnicy narady wytwórczej rozstrzygają w

głosowaniu jawnym, kogo ze zgłoszonych kandydatów umieścić na liście do głosowania.

5. Każdy ze zgłoszonych kandydatów powinien wyrazić zgodę na umieszczenie jego nazwiska na liście do tajnego głosowania.

6. Nazwiska kandydatów umieszcza się na liście do tajnego głosowania w układzie alfabetycznym.

7. Głosujący skreślają z listy kandydatów co najmniej tyle nazwisk ile zostało zgłoszonych ponad określoną przez prezydium samorządu robotniczego liczbę robotników-przedstawicieli danego wydziału do konferencji samorządu robotniczego.

8. Wybranymi do konferencji samorządu robotniczego są ci kandydaci, którzy otrzymali największą liczbę głosów, jednak nie mniej niż 50% + 1 ważnych głosów.

9. Oddana w tajnym głosowaniu lista wyborcza jest nieważna jeżeli została całkowicie przekreślona lub zniszczona.

10. W celu sporządzenia list kandydatów, przeprowadzenia głosowania oraz obliczenia głosów powołuje się komisję skrutacyjną w ilości od 3 do 7 członków. Członkowie komisji skrutacyjnej nie mogą kandydować do konferencji samorządu robotniczego.

11. Do konferencji samorządu robotniczego powinni być wybierani robotnicy lub przedstawiciele wydziałów działalności podstawowej o wysokim autorytecie osobistym, ciesząc się zaufaniem załogi.

12. Instancje związków zawodowych zobowiązane są do udzielania wszechstronnej pomocy radom zakładowym organizującym wybory robotników-przedstawicieli wydziałów podstawowych do konferencji samorządu robotniczego.

32.

WYTYCZNE CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 13 lipca 1978 r.

w sprawie organizacji, zakresu i zasad działania związkowej kontroli społecznej

W celu wzmocnienia ochrony interesów ludzi pracy w sferze rynku, cen i usług, usprawniania zaopatrzenia i zwiększenia dbałości o dobro ogólnospołeczne poprzez zacieśnianie współdziałania z organami państwa w zwiększaniu skuteczności kontroli społecznej, kierując się postanowieniami uchwał VIII Kongresu oraz Ustawy z dnia 26 maja 1978 r. o zmianie ustawy o radach narodowych w sprawie powołania komitetów kontroli społecznej (Dz. U. Nr 14 z dnia 6 czerwca 1978 r. poz. nr 61) — Centralna Rada Związków Zawodowych na podstawie § 1 ust. 3, § 4 ust. 1 i 2 Uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 7.X.1964 r. w sprawie społecznej kontroli handlu, gastronomii i niektórych usług (Monitor Polski nr 70, poz. 324) ustala:

I. ZADANIA I ZAKRES ZWIĄZKOWEJ KONTROLI SPOŁECZNEJ

1. Zadaniem związkowej kontroli społecznej w wykonywaniu postanowień wymienionej wyżej Uchwały jest:

— inicjowanie różnych form związkowego oddziaływania na lepsze zaspokajanie współczesnych potrzeb oraz ochrona interesów ludzi pracy w sferze rynku, cen i usług;

— współdziałanie z państwowymi organami kontroli, organizacjami spółdzielczymi i społecznymi w ujawnianiu i usuwaniu źródeł i przyczyn nadużyć oraz innych braków i niedociągnięć w działalności handlu, gastronomii i usług;

2. W realizacji tych zadań wojewódzkie rady związków zawodowych, zwane dalej WRZZ:

— inicjują, organizują i przeprowadzają kontrole we wszystkich miejscach, gdzie wykonywane są czynności sprzedaży i usług,

— współdziałają w zależności od zakresu, zasięgu i przedmiotu kontroli z terenowymi komitetami kontroli społecznej przy radach narodowych, z terenowymi urzędami administracji państwowej i z państwowymi organami kontroli.

3. W przypadkach uzasadnionych wynikami kontroli w jednostkach detalicznych, WRZZ lub upoważnione przez nie zespoły mogą zarządzić kontrolę w jednostkach hurtu oraz w zakładach produkujących na potrzeby rynku wewnętrznego.

4. Zakres przedmiotowy kontroli obejmuje zagadnienia dotyczące ochrony interesów nabywcy, konsumenta, usługobiorcy oraz interesu państwa, wyrażonego w prawidłowym funkcjonowaniu placówek obrotu towarowego, żywienia zbiorowego, usług i w stosowaniu obowiązujących cen i opłat, a także warunków pracy zatrudnionych w jednostkach kontrolowanych.

II. ORGANIZACJA KONTROLI

1. Kontrolę wykonują kontrolerzy społeczni powołani na okres kadencji przez rady zakładowe lub WRZZ i upoważnione przez nie zespoły spośród osób cieszących się zaufaniem środowiska, uczciwych, aktywnych społecznie, wyrażających zgodę na pełnienie takiej funkcji. Kandydatury kontrolerów społecznych zatwierdza Plenum Rady Zakładowej.

2. W zakładach pracy, w których liczba kontrolerów przekracza 5 osób tworzą oni grupę. Rada Zakładowa wyznacza kierownika grupy i nadzoruje jej działalność oraz informuje załogę na okresowych zebraniach sprawozdawczych o wynikach pracy kontrolerów społecznych.

3. Jednostki powołujące kontrolerów społecznych dokonują okresowych ocen ich działalności, wykorzystują uwagi wskazujące na niedociągnięcia w pracy placówek kontrolowanych dla podjęcia interwencji i skutecznych środków zaradczych, popularyzują zasłużonych kontrolerów i stosują różne formy wyróżnień.

4. Kontroler społeczny może być powołany na następną kadencję, może być również odwołany, jeżeli nie wywiązuje się z powierzonych obowiązków. Zmiany powinny być dokonywane w porozumieniu z właściwą terenowo instancją związkową.

5. Kontrola wykonywana jest w ekipach co najmniej dwuosobowych, w czasie wolnym od pracy zawodowej kontrolera społecznego.

6. Kontrolę zarządzają WRZZ lub upoważnione przez nie zespoły po porozumieniu z właściwym terenowo urzędem administracji państwowej lub organem Państwowej Inspekcji Handlowej.

7. Przeprowadzenie przez państwowe organa kontroli lub urzędy administracji terenowej akcji kontrolnych z udziałem kontrolerów społecznych wymaga uzgodnienia z właściwą terenowo instancją związkową.

8. WRZZ lub upoważnione przez nie zespoły mogą we własnym zakresie organizować kontrolę placówek działających w osiedlach zakładowych lub obsługujących załogi, mogą również powierzyć radom zakładowym dużych zakładów pracy organizację takich kontroli. W tym przypadku należy określić zasięg i zasady organizacji kontroli oraz tryb postępowania pokontrolnego.

III. ZESPOŁY KONTROLI SPOŁECZNEJ

1. Przy CRZZ działa Centralny Zespół Związkowej Kontroli Społecznej, którego zakres działania określa regulamin.

2. Dla realizacji zadań oraz operatywnego wykorzystywania wyników kontroli, WRZZ na okres kadencji, powołują w miastach, dzielnicach, gminach, miastach i gminach, w których działają wspólne rady narodowe oraz na szczeblu województwa zespoły związkowej kontroli społecznej (zwane dalej zespołami kontroli).

3. W skład zespołów kontroli wchodzi przedstawiciele rad zakładowych i branżowych związków zawodowych, delegowani przedstawiciele organów administracji państwowej i gospodarczej, organów nadzorujących przestrzeganie prawa i porządku, organów kontroli i inspekcji.

4. Przewodniczącego zespołu powołuje WRZZ w zasadzie spośród prezydium i plenum.

5. Zespoły kontroli:

a) ustalają, w oparciu o wytyczne komitetów kontroli społecznej oraz organów centralnych, plany i harmonogramy realizacji terenowych programów dotyczących kontroli,

b) dokonują analiz i ocen wyników kontroli oraz wysłuchują sprawozdań z realizacji wniosków po-

kontrolnych i informują komitety kontroli społecznej oraz właściwe władze o niekorzystnych zjawiskach stwierdzonych w handlu, gastronomii i usługach,

c) organizują szkolenie i instruktaz przedkontrolny oraz wymianę doświadczeń w zakresie metod, organizacji i wykorzystywania wyników kontroli,

d) współuczestniczą poprzez swoich przedstawicieli w dokonywanych ocenach wyników kontroli oraz udzielaniu wyróżnień za aktywność i społeczną postawę kontrolerów społecznych.

6. Imienny skład oraz szczegółowy zakres działalności zespołów kontroli określają regulaminy zatwierdzone przez WRZZ, w porozumieniu z Głównym Inspektorem Kontroli Społecznej CRZZ.

IV. INSPEKTORATY KONTROLI SPOŁECZNEJ

1. W Centralnej Radzie Związków Zawodowych działa Główny Inspektorat Kontroli Społecznej CRZZ. W Wojewódzkich Radach Związków Zawodowych działają Wojewódzkie Inspektoraty Kontroli Społecznej zwane dalej Inspektoratami KS.

Działalnością Inspektoratów kierują: w CRZZ — Główny Inspektor Kontroli Społecznej, w WRZZ — Wojewódzki Inspektor Kontroli Społecznej.

2. Do zadań inspektoratów kontroli społecznej należy:

a) operatywne kierowanie i organizowanie samodzielnych akcji kontrolnych.

b) współdziałanie z organami wymienionymi w części I, pkt. 2 Wytycznych w realizacji wspólnych celów i zadań w usprawnianiu rynku, usług oraz stosowania cen,

c) dokonywanie i wymiana zbiorczych opracowań materiałów pokontrolnych wraz z wnioskami oraz czuwanie nad prawidłową i terminową ich realizacją,

d) informowanie instancji związkowych i komitetów kontroli społecznej oraz władz terenowych o realizacji zadań, wynikach kontroli i aktualnych problemach rynku, cen i usług.

3. Szczegółowy zakres czynności, uprawnień i obowiązków Inspektoratu KS określa WRZZ w porozumieniu z Głównym Inspektorem Kontroli Społecznej.

V. ZASADY DZIAŁANIA KONTROLI SPOŁECZNEJ

1. Kontrole przeprowadzane są na podstawie upoważnień imiennych wystawianych przez wydziały i referaty urzędów terenowych (właściwe dla spraw handlu, przemysłu i usług, gospodarki komunalnej, mieszkaniowej i ochrony środowiska, komunikacji, zdrowia, oświaty itp.) przez Państwową Inspekcję Handlową lub inne organa kontroli oraz Okręgowe Oddziały PKCen, San. Epid. itd. Dla kontroli organizowanych we własnym zakresie upoważnienie wystawia właściwa WRZZ lub upoważniony przez nią zespół kontroli.

2. Upoważnienie jest ważne na dzień lub inny czas ściśle określony w upoważnieniu łącznie z dokumentem pozwalającym ustalić tożsamość kontrolera. Upoważnienie po wykorzystaniu podlega zwrotowi jako druk ścisłego zarachowania.

3. Wystawiający upoważnienia przeprowadzają instruktaż przedkontrolny oraz zaopatrują kontrolerów społecznych w formularze protokołów i inne materiały niezbędne do wykonania kontroli.

4. Kontrolerzy społeczni wykonują powierzone im funkcje w sposób umożliwiający normalne funkcjonowanie kontrolowanej jednostki.

5. WRZZ lub upoważniony przez nią zespół kontroli może zarządzić, w trybie określonym w części II pkt. 5 Wytycznych, kontrolę w godzinach pracy kontrolera społecznego w wypadkach szczególnie uzasadnionych, lub dla udziału w kontrolach organizowanych przez organa państwowe.

6. Kontrola powinna odbywać się w obecności kierownika kontrolowanej jednostki lub osoby upoważnionej do zastępowania. W jednostkach, w których istnieją formy samorządu (np. spółdzielczy, lokatorski i inne) przedstawiciele samorządu powinni współuczestniczyć w kontroli. Ich nieobecność nie może być powodem odstępowania od kontroli.

7. Kontrolerzy społeczni dokonując kontroli są upoważnieni:

a) do przeglądania dokumentów dotyczących przedmiotu kontroli i żądania wyjaśnień,

b) do wstępu do wszystkich pomieszczeń i przeglądu wszelkich urządzeń kontrolowanej jednostki przestrzegając obowiązujące przepisy sanitarne,

c) do żądania usunięcia rażących uchybień (np. uporządkowanie pomieszczeń, wyregulowania urządzeń mierniczych, wycofania artykułów spożywczych o przeterminowanym okresie przydatności itp.),

8. Kontrolerzy społeczni są obowiązani reagować na wszystkie przejawy naruszeń interesów konsumentów oraz państwa, niewłaściwego stanu sanitarnego, warunków pracy personelu kontrolowanych jednostek, a także do żądania od organizatorów kontroli informacji o nadaniu biegu i realizacji wniosków pokontrolnych.

9. Kierownicy kontrolowanych placówek i jednostek bezpośrednio nadrzędnych są obowiązani:

a) zapewnić warunki umożliwiające sprawne wykonywanie czynności kontrolnych, a w szczególności udostępnić dokumenty związane z przedmiotem kontroli, jak: rachunki, faktury, dowody zamówień, dostaw, książki skarg i wniosków, rejestr kontroli i inne, umożliwić wstęp do wszelkich pomieszczeń oraz udzielać żądanych wyjaśnień,

b) podejmować doraźne, będące w ich kompetencji środki dla realizacji zaleceń kontrolnych.

10. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół, który podpisują kontrolerzy i kierownik kontrolowanej placówki, lub osoba zastępująca oraz osoby, których dotyczą ustalenia kontroli. Mogą one wnieść do protokołu uwagi i wyjaśnienia. O odmowie podpisania protokołu należy uczynić wzmiankę w protokole.

11. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się za pokwitowaniem kierownikowi kontrolowanej jednostki, kopie otrzymuje organ wystawiający upoważnienie.

12. Na podstawie protokołu organ wystawiający upoważnienie opracowuje i kieruje wystąpienie do jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad kontrolowaną, lub innych organów właściwych do rozpatrywania ujawnionych uchybień oraz powiadamia zainteresowany zespół kontroli społecznej. Sporządza on również zbiorczą, okresową ocenę wyników kontroli, którą przedstawia terenowej instancji związkowej.

13. WRZZ i zespoły kontroli przez nie upoważnione przesyłają protokoły z kontroli organizowanej we własnym zakresie do jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad kontrolowaną z zaleceniem podjęcia środków zaradczych oraz opracowują i przekazują właściwym jednostkom zbiorcze wystąpienia pokontrolne.

14. WRZZ i terenowe zespoły kontroli oraz rady zakładowe mogą stosować inne formy procedury pokontrolnej, np. narady z dyrekcjami przedsiębiorstw nadzorujących jednostki kontrolowane, lub z aktywnym społeczno-politycznym.

15. Zarząd przedsiębiorstwa (spółdzielni) lub instytucji powinien w terminie określonym we wnioskach pokontrolnych:

a) spowodować usunięcie stwierdzonych uchybień i zaniedbań,

b) wyciągnąć sankcje w stosunku do winnych,

c) zastosować odpowiednie środki wychowawcze, np. skierowanie sprawy do sądu społecznego,

d) podjąć odpowiednie kroki w celu przeciwdziałania występowaniu podobnych uchybień w innych podległych placówkach,

e) powiadomić organ występujący z wnioskami oraz właściwy zespół kontroli społecznej o sposobie ich załatwienia.

Zastrzeżenia lub umotywowane wyjaśnienia o niemożności wykonania wniosków powinny być zgłaszane właściwemu organowi w terminie 7 dni od dnia ich doręczenia z jednoczesnym powiadomieniem zainteresowanego zespołu kontroli społecznej.

VI. ZASADY WSPÓŁDZIAŁANIA Z ORGANAMI KONTROLI

Formy i zakres współdziałania kontroli społecznej z innymi organami działającymi w sferze obrotu towarowego, żywienia zbiorowego i usług, cen i opłat w realizacji wspólnych zamierzeń kontrolnych oraz wykorzystania materiałów określają zarządzenia właściwych resortów lub porozumienia tych organów z Głównym Inspektoratem Kontroli Społecznej CRZZ. Dla organów nie mających odpowiedników centralnych — porozumienia takie zawierane są z wojewódzkimi inspektoratami kontroli społecznej.

VII. PRZEPISY KOŃCOWE

Wytyczne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Biuletynie CRZZ. Równocześnie tracą moc Wytyczne CRZZ z dnia 28 czerwca 1973 r. w sprawie organizacji, zakresu i zasad działania związkowej kontroli społecznej.

DZIAŁ B

33.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 czerwca 1978 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uprawnień przysługujących osobom odbywającym służbę w formacjach samoobrony oraz członkom ich rodzin

(Dziennik Ustaw z dnia 29 czerwca 1978 r. Nr 16. poz. 69)

Na podstawie art. 138 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 r. Nr 44, poz. 220, z 1972 r. Nr 53, poz. 342, z 1973 r. Nr 27, poz. 153, Nr 38, poz. 224 i Nr 47, poz. 276, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 oraz z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 września 1971 r. w sprawie uprawnień przysługujących osobom odbywającym służbę w formacjach samoobrony oraz członkom ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 214) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Osobom odbywającym służbę w formacjach samoobrony przysługuje bezpłatne wyżywienie i zakwaterowanie na zasadach określonych w przepisach w sprawie finansowania szkolenia obronnego i świadczeń przysługujących uczestnikom tego szkolenia.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób pełniących służbę w formacjach samoobrony, które w czasie bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa Państwa, mobilizacji i wojny podlegają skoszarowaniu. Osobom tym przysługuje wyżywienie na zasadach określonych przez Komitet Obrony Kraju lub wojewódzkie komitety obrony.”;

2) w § 9 wyrazy „przewodniczącego prezydium właściwej rady narodowej (przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej)” zastępuje się wyrazami „właściwy terenowy organ administracji państwowej”;

3) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Osobom, które ulegną wypadkowi w związku z odbywaniem służby w formacjach samoobrony lub w drodze do miejsca odbywania służby albo w drodze powrotnej, a w razie ich śmierci pozostałym po nich członkom rodziny, przysługują świadczenia na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych dla osób, które uległy wypadkom w szczególnych okolicznościach.

2. Jeżeli wypadkowi, o którym mowa w ust. 1, ulegnie pracownik w związku ze służbą w zakładowej lub resortowej formacji samoobrony, świadczenia przysługują na zasadach przewidzianych w ustawie o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.”

4) w § 12:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 1,

b) w ust. 3 wyrazy „właściwy powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy” zastępuje się wyrazami „właściwą wojskową komendę uzupełnień”;

5) w § 14 wyrazy „prezidiom rad narodowych” zastępuje się wyrazami „terenowym organom administracji państwowej”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

34.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1978 r.

w sprawie opłat za zbiorowe odbiorcze anteny radiofoniczne i telewizyjne

(Dziennik Ustaw z dnia 29 czerwca 1978 r. Nr 16, poz. 70)

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 14, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Najemcy lokali mieszkalnych i użytkowych w budynkach stanowiących własność Państwa, wyposażonych w zbiorowe odbiorcze anteny radiofoniczne i telewizyjne, zwane dalej „antenami”, ponoszą zryczałtowane opłaty w wysokości 15 zł miesięcznie, zwane dalej „opłatami”, tytułem zwrotu kosztów eksploatacji, konserwacji i napraw anten.

2. Opłaty są uiszczane za każdy miesiąc z dołu.

3. Pobrane opłaty są zaliczane do dochodów działalności podstawowej jednostki zarządzającej budynkami.

§ 2. 1. Z obowiązku ponoszenia opłat mogą być zwolnione w całości lub części osoby, których źródłem utrzymania jest emerytura lub renta oraz utrzymujące się ze stałych zasiłków opieki społecznej lub alimentów.

2. O zwolnieniu z obowiązku ponoszenia opłat de-

cyduje dyrektor (kierownik) jednostki zarządzającej budynkiem.

§ 3. 1. Za sprawne funkcjonowanie anten ponosi odpowiedzialność jednostka zarządzająca budynkiem, niezależnie od tego, jakiej jednostce jest zlecona konserwacja i naprawy tych urządzeń.

2. O wadliwym funkcjonowaniu anteny najemca zawiadamia jednostkę zarządzającą budynkiem, która jest obowiązana spowodować usunięcie powstałego uszkodzenia anteny, a ponadto, jeżeli uszkodzenie uniemożliwiało odbiór programu telewizyjnego, udzielić bonifikaty w wysokości:

1) 50% opłaty miesięcznej, jeżeli odbiór był niemożliwy ponad 3 dni,

2) całkowitego zwolnienia z opłaty, jeżeli okres ten trwał ponad 14 dni.

§ 4. Przepisy § 1—3 stosuje się również do właścicieli lokali w domach wielomieszkaniowych nabytych od Państwa.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

35.

UCHWAŁA NR 81 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1978 r.

w sprawie zasad wynagradzania za udział w posiedzeniach kolegiów i komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń

(Dziennik Ustaw z dnia 1 lipca 1978 r. Nr 23, poz. 79)

Na podstawie art. 20 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Za udział w posiedzeniu kolegium do spraw wykroczeń przy terenowym organie administracji państwowej, urzędzie morskim i izbie morskiej, urzędzie górniczym, zwanym dalej „kolegium”, oraz w posiedzeniu komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń przy wojewodzie (prezydencie miasta stopnia wojewódzkiego) oraz przy Ministrze Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej i Prezesie Wyższego Urzędu Górniczego, zwanej dalej „komisją”, przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) przewodniczącemu składu — 90 zł,
- 2) członkom składu i protokolantowi — 60 zł.

2. Osoby pozostające w stosunku pracy mogą otrzymać wynagrodzenie tylko za udział w posiedzeniu odbytym poza godzinami ich pracy zawodowej.

§ 2. 1. Członkowi kolegium i komisji wypłaca się na jego żądanie odszkodowanie do wysokości 90 zł za utracony zarobek wskutek udziału w posiedzeniu, jeżeli wykaze on, że nie pozostaje w stosunku pracy i

że wynagrodzenie za udział w posiedzeniu nie równoważy utraconego zarobku.

2. Osobie, które otrzymała odszkodowanie za utracony zarobek, nie przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu.

§ 3. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu i odszkodowanie za utracony zarobek wolne są od podatku od wynagrodzeń.

§ 4. Wydatki przewidziane w uchwale i dotyczące kolegiów i komisji działających przy terenowych organach administracji państwowej pokrywa się z budżetów terenowych, a pozostałych kolegiów i komisji, o których mowa w § 1 ust. 1 — z budżetu centralnego.

§ 5. Traci moc uchwała nr 245 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1971 r. w sprawie wynagrodzenia za udział w posiedzeniu kolegiów i komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń (Monitor Polski Nr 54, poz. 352).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

UWAGA CZYTELNICY CZASOPISM ZWIĄZKOWYCH

BIULETYN CRZZ

PRZEGLĄD ZWIĄZKOWY

KULTURA I ŻYCIE

PRZYJACIEL PRZY PRACY

BEZPIECZEŃSTWO PRACY

DZIAŁKOWIEC

TRYBUNA SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO

KWARTALNIK HISTORII RUCHU ZAWODOWEGO

Wszystkie wymienione czasopisma można jeszcze zamawiać w prenumeracie na rok bieżący okresowo, tj. **do 10-go każdego miesiąca poprzedzającego okres zamawianej prenumeraty.**

Zamówienia na prenumeratę przyjmują:

- Oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” — od urzędów, instytucji i zakładów pracy w miastach, będących siedzibą Oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch”;
- urzędy pocztowe i listonosze — od prenumeratorów indywidualnych oraz urzędów, instytucji i zakładów pracy na wsi i w miastach, w których nie ma Oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch”.

INSTYTUT WYDAWNICZY CRZZ — Warszawa, ul. Spasowskiego 1/3

Informacji o warunkach prenumeraty udzielają oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” i urzędy pocztowe.

Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—

Sprzedaż egzemplarzy numerów zdezaktualizowanych, na uprzednie pisemne zamówienia, prowadzi Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Towarowa 28.